

Kateřina Dufková se v bakalářské práci vydala hledat cestu, jak zpopularizovat sociologickou publikaci. Sympatický je postup, jakým autorka došla k tématu své bakalářské práce. V souvislosti s úvahami o tom, v jaké rodině vyrostla a co pro ni znamená uzavřít manželství, hledala knihy, které se tématem zabývají. Zaujalo ji dílo Iva Možného „Rodina a společnost“, které se po přečtení rozhodla přiblížit laické veřejnosti.

Úvaha, že ve jménu popularizace je potřeba knihu nejen graficky dobře upravit, ale také hutý odborný text přepsat do stravitelnější češtiny, je správná. Rozhodnutí svěřit úpravu textu člověku, který má s editací textu zkušenosti, bylo dobré – autorka prokázala sebereflexi a schopnost spolupracovat s kolegy napříč obory. Škoda, že takto byla upravena jen jedna kapitola knihy.

Upravený text se Kateřina Dufková rozhodla rozšířit o přílohu. Příloha je součástí sedmé kapitoly, obsahuje výroky patnácti rodin a fotografie, které tyto rodiny poskytly. Vzhledem k tomu, že dotazovaní odpovídají velmi stručně jen na dvě až tři otázky, slouží příloha spíše jen jako vizuální dodatek. Zásadní informační hodnotu nemá. Zajímavé by bylo, kdyby autorka oslovila sociology nebo antropology a úkol prozkoumat realitu svěřila jim (podobně jako pověřila někoho dalšího editací textu). Získala by bohatší materiál, sama by se mohla soustředit na design publikace a věnovat mu potřebný čas a pozornost.

Dostáváme se k temnější stránce práce – k absenci logiky, pečlivosti a řemesla. Za zavádějící považuji název publikace. Pokud ze slov „asi“ a „milovaní“ vytvoříme „AsiMilovaní“, je to efektní, ale vzniká slovo, které v rámci sociologie, na jejímž poli se s knihou pohybujeme, znamená začlenění jedince člověka nebo skupiny lidí do většinové společnosti. Tento význam s obsahem publikace nijak nesusouví.

Bohužel slabou stránkou práce je také její design. Jak koncept a návrh knihařského řešení, tak i detail grafické úpravy. Autorka oddělila od hlavní knihy sedmou kapitolu, vytvořila z ní samostatný sešit a doplnila ji o fotografie a rozhovory. V momentě, kdy je příloha připojena ke knize gumičkou, jak je navrženo, vzniká titul „Česká rodina 07, AsiMilovaní“, což je zavádějící. Použití gumičky, otáčení textu o 90 stupňů nebo podtrhávání používá autorka bezhlavě a bez hlubšího rozmyslu.

Pozitivním momentem je volba velikosti písma a základní sazba hlavního textu. Bohužel v textu je řada typografických chyb, které nepůsobí jako záměrné narušení pravidel, ale jako neznalost nebo nepečlivost. Namátkou nesprávně používané uvozovky, špatné zalomení na konci řádků, chybějící nebo přebývající mezery, chybějící diakritika a další. V úpravě názvů kapitol, pojetí titulní strany a patitulu vládne zmatek. Zvětšeným částem textů neprospělo podtržení, pokulhává i sazba. V případě, že se v textu objevují tituly, ze kterých se cituje nebo parafrázuje, je potřeba, aby byl jejich seznam součástí knihy. Seznam chybí. Samotné zakončení knihy je náhlé, jako kdyby nezbyl čas na další práci.

Součástí bakalářské práce je samostatný dokument, který vysvětluje a obhajuje řešení knihy. Ani ten se neobešel bez řady formálních chyb. Ve vysvětlení by potěšila stručná analýza původní grafické úpravy publikace, vymezení se vůči ní a vysvětlení, v čem je nové řešení lepší nebo vhodnější v souvislosti s popularizací, která je leitmotivem celé bakalářské práce.

Kandidát na absolventa bakalářského programu grafického designu by měl v první řadě zvládnout řemeslo. V práci jsou světlé momenty, ale pro množství slabin a chyb jsem se rozhodla udělit hodnocení F a navrhuji přepracování. Doporučuji použít dostupné nástroje pro odstranění všech typografických chyb, provést jazykovou korekturu textu, připojit kapitolu sedm opět k hlavnímu textu a lépe promyslet řešení titulní strany. Věřím, že po úpravách se kniha jistě stane zajímavým a obhajitelným počinem.